

Oversættelse.

**CONVENTION NO. 106 CONCERNING
WEEKLY REST IN COMMERCE AND
OFFICES**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fortieth Session on 5 June 1957, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to weekly rest in commerce and offices, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-seven the following Convention, which may be cited as the Weekly Rest (Commerce and Offices) Convention, 1957:

Article 1

The provisions of this Convention shall, in so far as they are not otherwise made effective by means of statutory wage fixing machinery, collective agreements, arbitration awards or in such other manner consistent with national practice as may be appropriate under national conditions, be given effect by national laws or regulations.

Article 2

This Convention applies to all persons, including apprentices, employed in the following establishments, institutions or administrative services, whether public or private:

**KONVENTION NR. 106 OM EN UGENTLIG
HVILEPERIODE INDEN FOR HANDELS- OG
KONTORVIRKSOMHEDER**

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 40. møde den 5. juni 1957, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til en ugentlig hvileperiode i handels- og kontorvirksomheder, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag den 26. juni 1957 følgende konvention, der benævnes „Weekly Rest (Commerce and Offices) Convention, 1957“:

Artikel 1.

Nærværende konventions bestemmelser skal, for så vidt de ikke gennemføres af offentlige myndigheder til fastsættelse af lønninger, ved kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller på sådan anden med det enkelte lands praksis stemmende måde, som måtte anses for egnet under hensyntagen til de dér bestående forhold, gennemføres ved nationale love eller administrative forskrifter.

Artikel 2.

Nærværende konvention finder anvendelse på alle personer, herunder lærlinge, der er beskæftiget i følgende virksomheder, institutioner eller administrative organer, såvel offentlige som private: